Γράφει ο **Χρήστος Καλαμπαλίκης**

Ήδη από την αρχή της φετινής χρονιάς μεγάλη συζήτηση γίνεται γύρω από την αναζωπύρωση των συλλογικών διαδικασιών του φοιτητικού κινήματος, τη μαζική αμφισβήτηση της κυβερνητικής πολιτικής αλλά και της καταστολής ενάντια στους φοιτητές. **Το πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι τη φετινή χρονιά αναδείχθηκαν νέα ρεύματα αμφισβήτησης μέσα στους κόλπους της νεολαίας,** πιο μαζικά αλλά και με πιο βαθιά ερωτήματα σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, νέες μορφές ριζοσπαστισμού σε μεγάλα κομμάτια μιας γενιάς που βλέπει την προοπτική της συνεχώς να συρρικνώνεται, ενώ δεν κουβαλάει πλέον στις αποσκευές της την αυταπάτη ότι μια «αριστερή κυβέρνηση» θα της λύσει τα προβλήματα.

Οι φοιτητικοί σύλλογοι για ακόμη μια φορά έδειξαν ότι με μαζικές διαδικασίες βάσης, με γενικές συνελεύσεις όπου συμμετέχουν οι φοιτητές, με ανεξάρτητα συντονιστικά φοιτητικών συλλόγων, συνελεύσεων και καταλήψεων μπορεί να οργανωθεί αποτελεσματικά η πάλη. Πέρα από λογικές ανάθεσης τα συντονιστικά γενικών συνελεύσεων αποτελούν το χώρο συγκέντρωσης των προβληματισμών της νεολαίας και έκφρασης των αποφάσεων για δράση ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ, στις επιταγές της Μπολόνια και του ΟΟΣΑ που διαλύουν ότι έχει απομείνει από τη δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Ειδικά οι πιο πρόσφατες διαδικασίες του Συντονιστικού Γενικών Συνελεύσεων ανέδειξαν και μια ακόμη μεγάλη δυνατότητα, που αφενός πρέπει και ήταν ζητούμενο των αγωνιστικών δυνάμεων που δρουν στο φοιτητικό κίνημα και αφετέρου αποτελεί σημαντικό βήμα που έφτασε και στις διαδικασίες βάσης των φοιτητικών συλλόγων. Μετά από πολλά χρόνια ήταν **η πρώτη ενιαία διαδικασία του φοιτητικού κινήματος** στο οποίο συμμετείχαν και οι δυνάμεις του ΜΑΣ. Ήδη από την αρχή των γενικών συνελεύσεων η νΚΑ επέμενε στην κοινή δράση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων σε ανατρεπτική βάση, δηλαδή στην ανώτερη συσπείρωση όλων εκείνων των δυνάμεων που παλεύουν ενάντια στην αστική πολιτική στο

πανεπιστήμιο και την εργασία, όπως προωθείται από κυβέρνηση-ΕΕ και τις δυνάμεις του κεφαλαίου και των επιχειρήσεων, ενώ παράλληλα δεν εγκλωβίζονται στην πλαστή αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ που έστρωσε όλα τα προηγούμενα χρόνια το δρόμο στη ΝΔ.

Η κοινή δράση δεν αποτελεί μια επίπλαστη μετωπική συμφωνία, ούτε απλά και μόνο μια «άχαρη» κίνηση απέναντι στη σκληρή στάση της κυβέρνησης. Κατ' αρχήν η επιδίωξη κινηματικού συντονισμού και κοινής δράσης των μαχόμενων δυνάμεων του φοιτητικού κινήματος είναι εξαιρετικά κρίσιμο ζήτημα για την απόκρουση και την ήττα της επιδρομής της κυβέρνησης της ΝΔ και του κεφαλαίου. Είναι βέβαιο ότι η κυβέρνηση και οι δυνάμεις του συστήματος θα εύχονταν με όλη τους την καρδιά ένα φοιτητικό κίνημα άμαζο, χωρίς ενιαίες συνελεύσεις, χωρίς κοινό σχεδιασμό, με πορείες και καταλήψεις σε διαφορετικές ώρες ή και ημέρες. Η κοινή δράση προς την οποία γίνονται βήματα το τελευταίο διάστημα αποτελεί όπλο στη μάχη. Χαρακτηριστικό η «δύσκολη» κινητοποίηση στην σύνοδο των πρυτάνεων δεν θα μπορούσε να οργανωθεί χωρίς συσπείρωση και ενότητα δυνάμεων. Κι επειδή οι αριστεροί και οι κομμουνιστές σκέφτονται κατ' αρχήν με κριτήριο την νίκη πάνω στον ταξικό αντίπαλο η επιδίωξη της ενότητας στην δράση απέναντι στον αντίπαλο είναι κρίσιμος στόχος αλλά και κριτήριο για την στάση κάθε δύναμης.

Όμως αυτή η κοινή δράση από μόνη της προφανώς δεν αρκεί. Γιατί η κοινή αυτή δράση για να είναι αποτελεσματική πρέπει να οικοδομείται πάνω στη βάση της προώθησης ενός ανατρεπτικού πλαισίου πάλης μέσα στους φοιτητικούς συλλόγους, που επιβάλει τις σύγχρονες ανάγκες μας σε μόρφωση, έρευνα και δουλειά με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και όχι το κέρδος και την «αγορά», για όλους και όλες κόντρα στους ταξικούς φραγμούς που συνεχώς εντείνονται, που προτάσσει τα εργασιακά δικαιώματα της νέας γενιάς απέναντι στην κόλαση της επισφάλειας, που παλεύει για τις λαϊκές ελευθερίες και δημοκρατικά δικαιώματα κόντρα στην διαρκή κλιμάκωση της καταστολής, που διεκδικεί την ειρήνη και την αποτροπή του πολέμου. Που χαράζει ξεκάθαρα και χωρίς μισόλογα μια πολιτική κατεύθυνση σύγκρουσης με την κυβέρνηση αλλά και την ψευτοαντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, το κεφάλαιο, με την ΕΕ και τον ΟΟΣΑ. Μόνο ένα τέτοιο κίνημα μπορεί να χαλάσει τα σχέδια στα αστικά επιτελεία που έχουν επιστρατεύσει όλα τα μίντια στην προσπάθεια να αντιμετωπίσουν τους αγώνες των φοιτητών.

Η ενιαία πάλη του φοιτητικού κινήματος δίνει χώρο και στην πιο ουσιαστική και ανώτερη διαπάλη γύρω από τις πολιτικές λογικές των δυνάμεων του κινήματος που δρουν μέσα στους συλλόγους. **Μπορεί να κάνει την συζήτηση αυτή γόνιμη και δημιουργική.** Τα συμπεράσματα να ελέγχονται από το κριτήριο της πράξης και να συνεισφέρουν στην ανώτερη ενότητα και όχι στην διάσπαση και την διάλυση του κινήματος.

Έτσι για παράδειγμα καθόλου δεν επιβεβαιώνονται, αν δεν καταρρέουν κιόλας, αντιλήψεις που κλίνουν σε όλες τις πτώσεις την ανάγκη της ενότητας έξω όμως από το πλαίσιο και την αναγκαία πολιτική κατεύθυνση πάνω στην οποία πρέπει να χτίζεται η ενότητα αυτή. Που δεν προβάλλουν το αναγκαίο περιεχόμενο, δεν τους απασχολεί καν, ενώ τις περισσότερες φορές θεωρούν προϋπόθεση για την επίτευξη μιας «πλατιάς ενότητας» ένα ελάχιστο πλαίσιο, χωρίς βάθος και κατεύθυνση.

Η στροφή του ΜΑΣ τόσο απέναντι στην ανάπτυξη του φοιτητικού κινήματος όσο και απέναντι στην κοινή δράση με την ΕΑΑΚ αποτελεί για τη νΚΑ θετική εξέλιξη. **Η νΚΑ πάλεψε με συνέπεια μακριά από κάθε αίσθηση «αποκλειστικότητας» ή μικρομεγαλισμού για την ανατρεπτική κοινή δράση** προβάλλοντας την ανάγκη ενός συγκεκριμένου πλαισίου πάλης, ενιαίας δημοκρατικής οργάνωσης στη βάση του συντονιστικού των γενικών συνελεύσεων και μαχητικών μορφών πάλης που μπορούν να αγκαλιάζουν την μεγάλη μάζα των φοιτητών.

Είναι θετικό ότι από τον χώρο της ΚΝΕ ξεπεράστηκαν στην πράξη αβάσιμες και λαθεμένες αντιλήψεις που έβλεπαν λίγο καιρό πριν σαν αρνητική την διαπίστωση ότι οι φοιτητές *«δέχονται σκληρή επίθεση από ΕΕ, ΟΟΣΑ και όλους τους μηχανισμούς του κεφαλαίου που προσπαθούν χρόνια τώρα να ξεμπερδέψουν με τη μαζική πρόσβαση στη μόρφωση και τις διεκδικήσεις της νεολαίας»*, θεωρώντας ότι αυτό *«οδηγεί σε μια άλλη μορφή καπιταλιστικής διαχείρισης»* και *«ένα άλλο κυβερνητικό σχήμα»*, που θεωρούσαν ότι προβάλλοντας *«ως αιχμές το ζήτημα του ασύλου, των κολεγίων, το ν+2 και η εναντίωση στον επικείμενο νόμο – πλαίσιο»*, το κίνημα οδηγείται αντικειμενικά σε υποβάθμιση της πολιτικής του κατεύθυνσης, όπως χαρακτηριστικά γραφόταν σε άρθρο στο Ριζοσπάστη.

Αυτό όμως που πάλευε εξ αρχής η νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση (και σήμερα από καλύτερες θέσεις) ήταν ακριβώς **η σύνδεση των «αιχμών» που αναδεικνύονται στην «πρώτη γραμμή» της αντιπαράθεσης και ενδιαφέρουν την μεγάλη μάζα των φοιτητών** (πέταγμα χιλιάδων φοιτητών έξω από την εκπαίδευση με ένταση των ταξικών φραγμών, άσυλο, εξίσωση των πτυχίων με τα κολλέγια, υποβάθμιση και αποσύνδεση των πτυχίων από τα εργασιακά δικαιώματα, επιχειρηματική λειτουργία, δημόσιος χαρακτήρας, δίδακτρα κλπ) **με την συνολική επιδίωξη της αντιδραστική αναδιάρθρωσης που προωθεί το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις και οι οργανισμοί του σε εκπαίδευση – εργασία στην χώρα μας και διεθνώς για το βάθεμα της εκμετάλλευσης της «νέας εργατικής βάρδιας».** Και θεωρούμε θετικό ότι και **οι αιχμές αυτές υπήρχαν και υπάρχουν στα «κοινά πλαίσια», αλλά και η σύνδεσή τους με μια συνολικότερη πολιτική κατεύθυνση υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει και μάλιστα όσο «ωριμάζει»**

το κίνημα η σύνδεση αυτή γίνεται βαθύτερη, πειστικότερη, ουσιαστικότερη! Και σε αυτό συνεισφέρουν όλες οι δυνάμεις που στηρίζουν τα «κοινά πλαίσια», η καθεμία με τον τρόπο και το φορτίο της!

Φυσικά πάντα υπάρχουν ανοιχτά ερωτήματα. Πώς θα συνεχίσει και θα κλιμακωθεί η πάλη εν όψει της κατάθεσης του νομοσχεδίου από την κυβέρνηση της ΝΔ; Πώς το κίνημα θα οχυρωθεί και θα απαντήσει απέναντι στη μεγάλης έντασης καταστολή που προωθεί η ΝΔ; Ποιος είναι ο χαρακτήρας των συντονιστικών γενικών συνελεύσεων των φοιτητικών συλλόγων;

Η απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα **δεν είναι μια κοπτοραπτική των προγραμμάτων των πολιτικών δυνάμεων,** αλλά την κατεύθυνση θα δώσει μέσα από ζωντανές διαδικασίες η πλειοψηφία των αγωνιζόμενων φοιτητών μέσα από την πείρα της. Είναι σημαντικό το Συντονιστικό Γενικών Συνελεύσεων (ΣΓΣ) να αποκτήσει πιο μόνιμα χαρακτηριστικά, να παράγει γραμμή κεντρικής έκφρασης του κινήματος με βάση τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων και να ξεφύγει από λογικές μερικότητας, συντεχνιακού χαρακτήρα και ευκαιριακές αντιλήψεις που το ευνουχίζουν και το κρατάν σε ρηχά νερά. ΣΓΣ που με βάση τα παραπάνω θα προτείνει πλαίσιο πάλης προς όλους τους συλλόγους, ενισχύοντας και αγωνιζόμενες πρωτοβουλίες σε συλλόγους που δεν μπορούν να διεξάγουν γενική συνέλευση ή εκεί επικρατούν αντιδραστικές δυνάμεις.

Η νΚΑ επιδιώκει να βαθύνει η ανατρεπτική ενότητα και εν όψει των συνελεύσεων για την 6η Δεκέμβρη, όπου είναι στοίχημα το αγωνιστικό ρεύμα να συνδεθεί με το εξεγερτικό κλίμα και την ανατρεπτική κατεύθυνση που εξέφρασε εκείνος ο Δεκέμβρης. Με βαθιά αντίληψη της σημασίας του, σε μια περίοδο που η κρατική καταστολή εντείνεται επικίνδυνα και παίρνει καθολικά χαρακτηριστικά, αλλά παράλληλα εξεγέρσεις με μεγάλο ρόλο της νεολαίας ξεπετάγονται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Γιατί 11 χρόνια μετά τη δολοφονία του Αλέξη από το κράτος, όταν η κυβέρνηση διαμέσου υπουργών, δίνει διορίες για την εκκένωση καταλήψεων, χαρακτηρίζει κανονική την ακραία καταστολή με ανοιχτά κεφάλια φοιτητών, απειλεί για νέους Γρηγορόπουλους, η νεολαία μπορεί και θα ξαναδώσει μαζικά και ανυποχώρητα την απάντηση που τους πρέπει.

Για τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες που έχουμε ανάγκη, για τις σύγχρονες ανάγκες μας σε παιδεία και εργασία!

Καλαμπαλίκης Χρήστος, φοιτητής Μαθηματικού, μέλος της ΕΑΑΚ και της ν.Κ.Α.